

Reglen i stk. 2 gentager tilsvarende bestemmelser i den gældende lovs § 62, 1. punktum.

Til § 28.

Reglen i stk. 1 er ny, men præciserer iøvrigt kun — hvad der stedse har været antaget i praksis — at adgangen til at eje skib under dansk flag må være knyttet til skibets optagelse i dansk skibsregister.

I overensstemmelse med gældende praksis er hertil føjet en regel om, at retten til skibets navn også fortabes ved udslettelse. Man har dog suppleret denne regel med en bestemmelse, hvorefter navnet på ejerens begæring kan forbeholdes for et tidsrum af 3 år fra udslettelsen. Den sidstnævnte regel tilsigter at imødekomme og beskytte den interesse, et rederi under de siden 1941 gældende navneregler, jfr. udkastets § 5, stk. 4—6, kan have i at bevare retten til et af rederiet traditionelt benyttet skibsnavn.

Efter den gældende skibsregistreringslov skal et skib straks udslettes af skibsregistret, når det er overgået i fremmed eje, eller der foreligger andre udslettelsesgrunde. En undtagelse herfra findes i § 57, stk. 2, der indeholder en — med sølovens § 5, stk. 1, stemmende — speciel regel om skibsparters overgang i fremmed eje med den konsekvens, at skibet mister retten til at sejle under dansk flag. I dette tilfælde kan udslettelsen opsættes i 4 måneder for at give mulighed for tilvejebringelse af en sådan ordning af forholdet, at skibet bevarer sin danske nationalitet.

I praksis har det imidlertid vist sig, at det også i andre tilfælde end med hensyn til partrederier kan være hensigtsmæssigt at have hjemmel til at udsætte udslettelsen, medens mulighederne for en berigtigelse af nationalitetsforholdet undersøges nærmere.

Med hensyn til forliste skibe er det meget almindeligt, at spørgsmålet om skibets bjergning og istandsættelse først kan løses nogen tid efter forliset, og det ville følgelig være uhensigtsmæssigt både i forhold til ejeren, eventuelle panthavere og registreringsmyndighederne at forcere udslettelsen af et sådant skib, så længe der er en rimelig udsigt til, at bjergning vil ske.

Lignende betragtninger gør sig gældende med hensyn til skibe, der er forsvundet, f. eks. under en krig, men hvor muligheden for, at de atter kommer til veje, stadig er til stede.

Kommissionen har derfor ment, at der bør gives overregistrator en videregående adgang til efter eget skøn at kunne udsætte udslettelsen, og foreslår i stk. 3 en i overensstemmelse med disse synspunk-

ter formuleret regel, der tillige indeholder hjemmel til i forlistilfælde og med hensyn til forsvundne skibe at fastsætte en passende frist, indenfor hvilken skibet må være bjerget eller bragt til veje, hvis udslettelse skal undgås.

Til § 29.

Hvis et skib, der i henhold til reglerne i § 26 skal udslettes af skibsregistret, er behæftet med pantetigheder eller andre rettigheder, opstår der en konfliktsituation mellem på den ene side hensynet til de anmeldte rettighedshaveres interesse i skibet som pante- og fyldestgørelsesobjekt og på den anden side de offentligtretlige ordenshensyn, der ligger til grund for udslettelsesreglerne.

Den gældende registreringslov yder i denne situation kun panthaverne og andre rettighedshavere ringe beskyttelse. § 59 fastslår ganske vist, at udslettelsen er uden indflydelse på de i henhold til §§ 46—49 og 52 registrerede rettigheder og rådighedsindskrænkninger — dog at pantegæld straks forfalder til udbetaling, hvis skibet udslettes af skibsregistret på grund af dets overgang til fremmed eje, jfr. sølovens § 5, stk. 2 — men tilstedeværelsen af sådanne registrerede rettigheder er ikke til hinder for, at udslettelse kan ske ganske omgående, eventuelt uden rettighedshaverens vidende, og uden at der levnes ham tid til at træffe skridt til sikring af sin ret, f. eks. ved at gøre arrest i skibet.

Den attest om udslettelsen, der på begæring udstedes af skibsregistreringskontoret, vil indeholde oplysninger om de ved skibets udslettelse endnu eksisterende, registrerede rettigheder, og herigenom vil der formentlig være skabt fornøden sikkerhed for panthaverne i de tilfælde, hvor et skib sælges til et land, der har tiltrådt den internationale panteretskonvention. Som nævnt i bemærkningerne til § 7 er det imidlertid kun et meget begrænset antal stater af søfartsmæssig betydning, der hidtil har tiltrådt denne konvention, og kommissionen er derfor af den opfattelse, at der ved lovens revision bør søges gennemført en bedre sikring af panthaverens interesser, når et skib udslettes af skibsregistret. Dette vil dels være af den største betydning for skibenes realkreditmæssige stilling, som kommissionen mener bør styrkes, dels må en bedre sikring af de her i landet registrerede rettighedshavere anses for rimelig på baggrund af den ret udstrakte beskyttelse, loven hidtil har ydet udenlandske rettighedshavere, når skibe fra lande, der ikke har tiltrådt panteretskonventionen, overgår til dansk flag, jfr. den gældende lovs § 48, stk. 2, (som ændret ved lov af 29. marts 1929).

Kommissionen har meget indgående drøftet for-